Aldatmada Af ve Kesin Hüküm

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 2. Hukuk Dairesi	17.09.2025	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/509	2025/7409	TMK 161, TMK 166, TMK 174, HMK 303

ÖZET

Önceki boşanma davasında af olgusunun gerçekleşmediği tespiti kesinleşmişken, sonraki karşılıklı boşanma davasında erkeğin eski beyanına dayanarak aldatmanın affedildiğini kabul eden ve erkeği tam kusurlu sayan bölge adliye mahkemesi kararı bozuldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/aldatmada-af-olgusu-kesin-hukum-2025-7409/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2025/509 E. , 2025/7409 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/2223 E., 2024/2233 K.

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma

İLK DERECE MAHKEMESİ : Kayseri 2. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2023/401 E., 2024/723 K.

Taraflar arasındaki boşanma ve fer'îleri davasının, yapılan muhakeme sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı -davalı kadın vekili tarafından lehine hükmedilen tazminatların miktarı yönünden, davalı -davacı erkek vekili tarafından ise kusur belirlemesi, iştirak nafakası ve tazminat taleplerinin reddi, kadın yararına hükmedilen tazminatlar yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

Taraflarca karşılıklı açılan evlilik birliğinin sarsılması hukuki sebebine dayalı boşanma davalarının yapılan yargılaması sonucunda İlk Derece Mahkemesince; kadın tarafından iddia olunan af olgusunun ispatlanamadığı, boşanmaya sebebiyet veren olaylarda kadının erkeğe nazaran daha ağır kusurlu olduğu belirtilerek asıl ve karşı davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına ve boşanmanın fer'îlerine karar verilmiştir. Verilen karara karşı davacı -davalı kadın vekili tarafından karşı davanın kabulü, kusur belirlemesi, af olgusunun kabul edilmemesi, velayet ve kişisel ilişki düzenlemesi, reddedilen nafaka ve tazminat talepleri ile erkek lehine hükmedilen manevî tazminat yönünden, davalı -davacı erkek vekili tarafından ise kusur belirlemesi, iştirak nafakası talebinin reddi ile lehine hükmedilen manevi tazminatın miktarı yönünden istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesince yapılan istinaf incelemesi sonucunda; "... yerel mahkemece kusur tespitinde hata edildiği anlaşılmıştır. Kadına zina olayının kusur olarak yüklenmesi hatalı olmuştur. Zira kadının daha önce açtığı boşanma davasında davalı erkek tarafların bu olaydan sonra bir araya geldiklerini ileri sürerek buna dair fotoğrafları dosya sunmuş ve kadının açtığı boşanma davasının reddini talep etmiştir. Her ne kadar mahkemece kadının erkeği affetmediği kabul edilerek kadının davasının ispat edilmediğinden reddine karar verilmiş ise de, erkeğin bu beyanının kendisini bağlayacağı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla kadının bir başkası ile gitmesi olayından sonra tarafların bir araya geldiklerini, en azından davalının bu olayı affettiğini kabul etmek gerekmiştir. Bu durumda aldatma eylemi kadına kusur olarak yüklenemez. Yine bu olaydan başka kadının erkeği aldattığına dair bir iddiada da bulunulmamıştır. Ortak çocuklar da tanık olarak gösterilip dinletilmediğinden ve sosyal inceleme raporundaki beyanları da mahkeme huzurunda verilen beyanlar olmadığından hükme esas alınamaz. Dolayısıyla kadına yüklenen kusurlar ispat edilememiştir ..." şeklindeki gerekçe ile erkeğin birliğin sarsılmasında tam kusurlu olduğu belirtilerek kadının istinaf başvurusunun kısmen kabulüne, yeniden hüküm tesisi ile erkeğin davasının reddine, kadının davasının kabulü ile tarafların boşanmalarına ve boşanmanın fer'îlerine, erkeğin tüm, kadının sair istinaf istemlerinin ise esastan reddine karar verilmiştir. Karar taraf vekillerince yukarıda sınırlandırıldığı şekilde temyiz edilmiştir.
Somut olayda taraflar arasında daha önceden Kayseri 9.Aile Mahkemesinin 2020/267 Esas, 2021/140 Karar sayılı dosyasında boşanma davası görülmüş, kadın tarafından açılan davanın ispatlanamadığından reddine karar verilmiştir. Bu davada davalı erkek beyan dilekçesi sunarak boşanma davası açıldıktan sonra tarafların bir araya geldiklerini bildirip 27.02.2021 tarihinde çekilen fotoğrafları delil olarak sunmuştur. Ne var ki İlk Derece Mahkemesi bu fotoğrafların ortak çocukların ısrarı üzerine çekildiğini, başka bir delil de bulunmadığından af olgusunun gerçekleşmediğini kabul ederek davacı kadın tarafından açılan ve ispat edilemeyen davanın reddine karar vermiştir. Anılan dosyada verilen ret kararı kesinleşmiştir.

İstinaf incelemesi yapan Bölge Adliye Mahkemesince her ne kadar kesinleşen dosyada erkeğin verdiği beyanın kendisini bağlayacağı, bu nedenle kadının iddia ettiği "af olgusunun" eldeki dosya yönünden gerçekleştiği kabul edilerek yazılı şekilde karar verilmiş ise de Bölge Adliye Mahkemesinin karar gerekçesi yerinde görülmemiştir. Şöyle ki; adı geçen ve Bölge Adliye Mahkemesi kararına dayanak olan Kayseri 9. Aile Mahkemesi'nin 2020/267 E., 2021/240K. sayılı ilamında tarafların "af olgusuna" ilişkin beyanları ve delillerinin irdelenip değerlendirildiği

anlaşılmaktadır. Anılan dosyada her ne kadar erkek eş " barıştık" demiş ise de davacı kadın eş bu beyanı ve barışma olgusunu kabul etmemiştir. Yine kadın eş bu yönde dosyaya sunulan fotoğrafın da ortak çocukların ısrarı üzerine bir araya gelinen yemek ortamında çekilen fotoğraf olduğunu beyan etmiştir. Mahkemece af iddiasına yönelik fotoğraf dışında başkaca bir delil bulunmaması da dikkate alınarak "af olgusunun" gerçekleşmediği kabul edilerek karar bu şekilde gerekçelendirilmiş ve 11.05.2021 tarihinde kesinleşmiştir. O halde kesinleşen ilgili mahkeme kararı gözetildiğinde aynı dönem ve aynı vakıa yönünden daha sonra açılan davada "af olgusunun" gerçekleştiğinin kabulü doğru ve mümkün bulunmamaktadır. Bu itibarla Bölge Adliye Mahkemesinin af olgusunun gerçekleştiği yönündeki değerlendirmesi yerinde olmadığından af olgusunun gerçekleşmediği gözetilmek suretiyle istinaf incelemesi yapılmak üzere hükmün bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA, bozma sebebine göre diğer temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına,

Peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

17.09.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.